

стнаха. Тѣ пакъ се обичаха и постоянно дружиха. Купиѣха единъ за другъ и искаха да се оженятъ. Филипъ искаше Анка, а и Андрей тайно се срещаше съ нея и настояваше да се оженятъ. Той се залови за работа спечели пари и си купи лодка. Бързаше да скъта домъ за бждащата си другарка.

Скоро щастието му провѣрвѣ. Той стана смѣлъ и най-добрия рибаръ по цѣлото крайбрѣжие. После постъпи на служба въ единъ голѣмъ рибарски корабъ. Цѣла година плува по далечното море, като сжщъ морякъ. Три пѣти се хвърля да спасява давящи се. Обикнаха го всички и го почитаха.

Наесень се върна отъ пѣтъ, донесе много пари и подарѣци за Анна. И единъ празникъ цѣлото село празнуваше свадбата на Андрей съ Анна.

Само Филипъ стоеше дома при болния си баща. Привечерь излѣзе край село да се разходи и ето на-среща му до самата горичка Андрей и Анна се весело разговарятъ. Щастливци! . . Мжка стисна сърдцето на Филипа и той се върна разплаканъ дома.

Така минаха седемъ години. Седемъ щастливи години за Андрей и Анна, а дваждъ по-мѣчителни за Филипа. Богъ даде на двамата съпрузи две хубави деца. Първо момиченце, а после момченце — сжщо на баща си. Съ тѣхъ се майката утѣшаваше и залѣгваше въ далечнитѣ пѣтешествия на бащата който отиваше на риба или да продава наловения ловъ.

То бѣше щастливо семейство и всички го сочеха съ прѣстъ.

(Следва).

